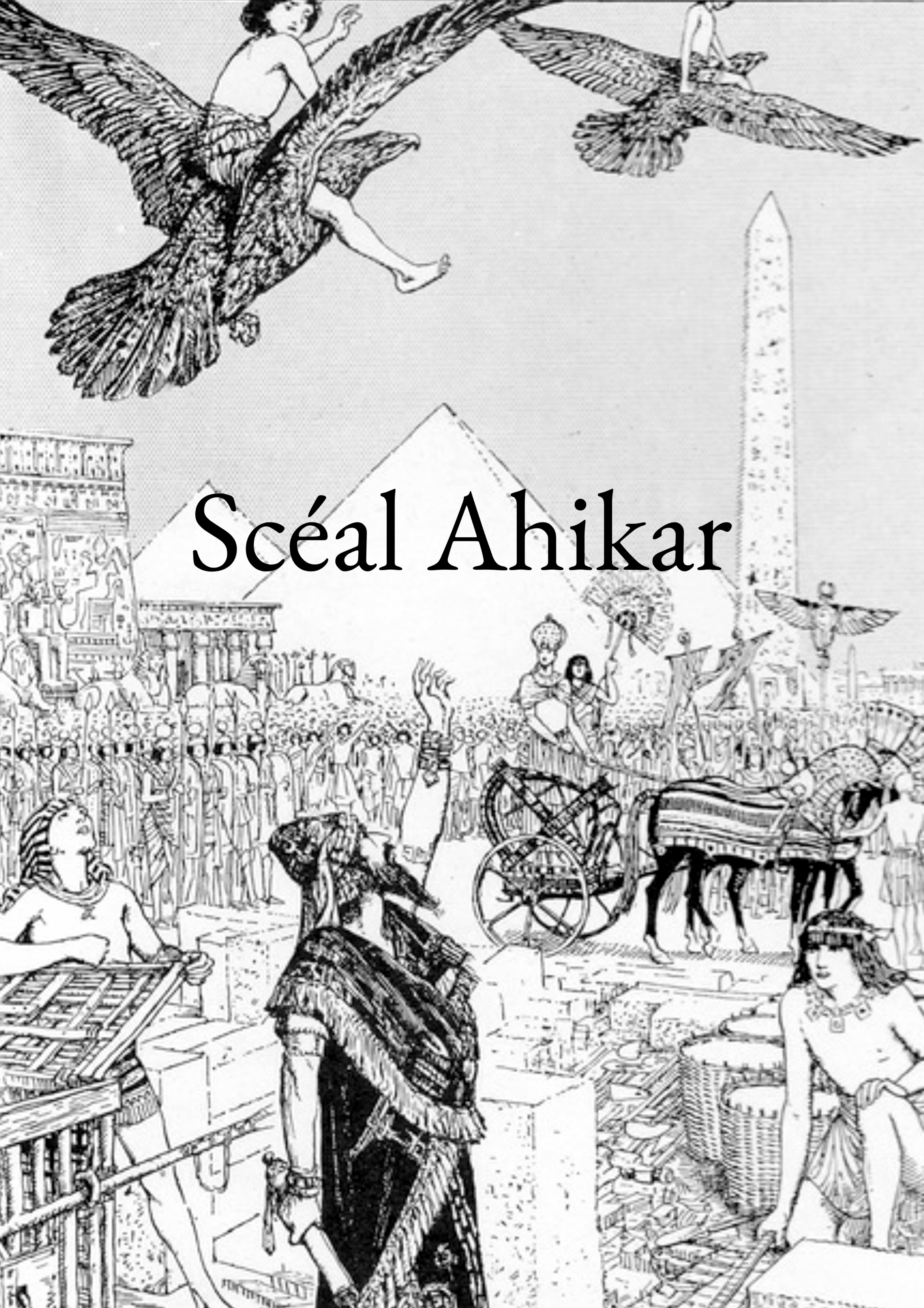
Scéal Ahikar

RÉAMHRÁ

Tá ceann de na foinsí smaointeoireachta agus eagna is ársa againn in The Story of Ahikar. Is féidir a thionchar a rianú trí finscéalta go leor daoine, lena n-áirítear an Koran, agus an Sean-Tiomna agus an Tiomna Nua.

Mósáic a fuarthas i Treves, an Ghearmáin, i measc na bhfear ciallmhar ar fud an domhain carachtar Ahikar. Seo é a scéal ildaite.

Bhí dáta an scéil seo ina ábhar plé bríomhar. Chuir scoláirí síos ar an gCéad hAois ar deireadh nuair a cruthaíodh go hearráideach iad nuair a tháinig an bunscéal suas i bpáipírí Aramaic de 500 R.Ch. i measc fhothracha Eilifintine.

Is léir gur ficsean atá sa scéal agus ní stair. Go deimhin is féidir leis an léitheoir aithne a chur air ar leathanaigh fhorlíontacha The Arabian Nights. Tá sé scríofa go hiontach, agus is é an scéal atá lán d'aicsean, de intleacht agus d'éalú cúng a thugann aird ar an gceann deireanach. Is é saoirse na samhlaíochta an seilbh is luachmhaire atá ag an scríbhneoir.

Roinneann an scríbhneoireacht í féin i gceithre chéim: (1) An Scéal; (2) An Teagasc (sraith shuntasach Seanfhocal); (3) An Turas go dtí an Éigipt; (4) Na Cosúlachtaí nó Parabail (lena gcríochnaíonn Ahikar oideachas a nia erearing).

CAIBIDIL 1

Tá 60 bean chéile ag Ahikar, Grand Vizier na hAsaíre, ach tá sé i ndán dó gan mac a bheith aige. Dá bhrí sin glacann sé a nia. Is mó an t-arán agus an t-uisce é lán d'eagna agus d'eolas.
1 Scéal Háíqár an tSlánaithe, Vizier Senacherib an Rí, agus Nadán mac deirfiúr le Hácár an tSaoi.
2 Bhí Viséir ann le linn Sheanacheirib an Rí, mac Sarhadum, Rí na hAsaíre agus Ninebhe, fear críonna darbh ainm Hácár, agus ba é Viséir an rí Senacherib é.
3 Bhí mín, dúthracht agus go leor earraí aige, agus bhí sé oilte, ciallmhar, fealsamh, i eolas, i dtuairim agus i rialtas, agus phós sé seasca bean, agus thóg sé caisleán do gach duine acu.
4 Ach leis sin go léir ní raibh aon leanbh aige. de na mná seo, a d'fhéadfadh a bheith ina oidhre air.
5 Agus bhí sé an-bhrónach mar gheall air seo, agus lá amháin chruinnigh sé na réalteolaithe agus na daoine foghluma agus na draoithe agus mhínigh sé dóibh a riocht agus ábhar a neamhthorthúlachta.
6 Agus dúirt siad leis: "Imigh, íobairt do na déithe agus guí orthu go dtabharfaidh siad buachaill duit."
7 Rinne sé mar a dúirt siad leis agus d'ofráil sé íobairtí do na híobairtí, agus d'iarr sé orthu agus d'impigh orthu le hiarracht agus le hiarracht.
8 Agus níor fhreagair siad é aon fhocal amháin. Agus d'imthigh sé go brónach agus go dubhach, ag imeacht le pian 'na chroidhe.
9 Agus d'fhill sé, agus ghuigh sé ar an nDia is Airde, agus chreid sé, á ghuí air le lasadh ina chroí, ag rá: 'A Dhia is Airde, Cruthaitheoir na bhflaitheas agus na talún, Cruthaitheoir na n-uile chruthaithe!
10 Guím ort buachaill a thabhairt dom, chun go gcuirfinn sólás air chun go mbeidh sé i láthair ar mo fhraoch, go ndúnfaidh sé mo shúile, agus go n-adhlacann sé mé.'
11 Ansin tháinig glór chuige á rá: 'Sa mhéid go bhfuil tú ag brath ar dtús ar íomhánna greanta, agus go ndearna tú íobairtí a ofráil dóibh, mar sin fanfaidh tú gan chlann ar feadh do shaoil.
12 Ach beir leat Nadan mac do dheirfiúr, agus déan do leanbh dó, agus múin dó do fhoghluim agus do shíolrú maith, agus ar mbás adhlacaidh sé thú.'
13 Leis sin ghabh sé Nadan mac a dheirfiúr, a bhí beagán diúil. Agus thug sé thairis d'ochtar banaltraí fliucha é, chun go dtarraingeoidís é agus go dtabharfaidís suas é.
14 Agus thug siad suas é le bia maith agus oiliúint mhín agus éadaí síoda, agus corcra agus corcairdhearg. Agus bhí sé ina shuí ar leapacha síoda.
15 Agus nuair a d'fhás Nadán mór agus a shiúil, ag cur suas mar sheudar ard, mhúin sé dea-bhéasa agus scríobhnóireacht agus eolaíocht agus fealsúnacht dó.
16 Agus tar éis mórán laethanta d'fhéach an Rí Senacherib ar Hácár agus chonaic sé go raibh sé an-sean, agus ina theannta sin dúirt sé leis.
17 'O mo chara onórach, an oilte, an iontaofa, an ciallmhar, an rialtóir, mo rúnaí, mo vizier, mo Seansailéir agus stiúrthóir; verily tá tú tar éis fás an-sean agus ualaithe le blianta; agus ní foláir do d'imeacht ón saoghal so bheith i gcóngar.
18 Inis dom cé a bheidh áit i mo sheirbhís tar éis duit.' Agus a dubhairt Háíar ris, A thighearna, go maire do cheann go bráth! Tá Nadan mac mo dheirfiúr, rinne mé mo leanbh air.
19 Thug mé suas é agus mhúin mé m'eagna agus m'eolas dó.'
20 Agus dúirt an rí leis: 'A Haiqar! tabhair go m' láthair é, go bhfeicfinn é, agus má fhéadaim a bheith oiriúnach, cuir i d'áit é; agus imeoidh tú, chun sos a ghlacadh agus an chuid eile de do bheatha a chaitheamh le suaimhneas milis.'
21 Ansin chuaigh Háír agus thug sé i láthair Nadan mac a dheirféar. Agus rinne sé ómós agus ghuigh sé cumhacht agus onóir dó.
22 Agus d'amharc sé air agus bhí meas aige air agus lúcháir air agus dúirt le Háicear: 'An é seo do mhac, a Háicear? Guím go gcaomhnóidh Dia é. Agus de réir mar a rinne tú seirbhís domsa agus do m'athair Sarhadum mar sin go bhfreastalóidh an buachaill seo chugat ormsa agus go gcomhlíonfaidh mé mo ghealltanais, mo chuid riachtanas agus mo ghnó, chun onóir a thabhairt dó agus é a dhéanamh cumhachtach ar do shon.'

23 Agus rinne Háíar géilleadh don rí agus dúirt leis, 'Go maire do cheann, a thiarna rí, go brách! Iarraim uait go mbeifeá foighneach le mo ghasúr Nadan agus a bhotúin a mhaitheamh duit ionas go bhfreastalóidh sé ort mar is cuí.'
24 Ansin mhionnaigh an rí dó go ndéanfadh sé é ar an duine ba mhó dá rogha féin, agus ar an té is cumhachtaí dá chairde, agus go mbeadh sé in éineacht leis i ngach onóir agus ómós. Agus phóg sé a lámha agus d'iarr slán leis.
25 Agus do ghabh sé Naán. mac a dheirfiúr leis agus shuigh sé i bparlús é agus thosaigh ag múineadh dó oíche agus lá go raibh eagna agus eolas curtha de seachas le h-arán agus le huisce.

CAIBIDIL 2

"Almanac Risteard bocht" de na laethanta ársa. Orduithe neamhbhásmhara iompair an duine maidir le hairgead, mná, éadaí, gnó, cairde. Faightear seanfhocail an-suimiúla i véarsaí 12, 17, 23, 37, 45, 47. Déan comparáid idir Verse 63 agus cuid de chiniceas an lae inniu.
1 Mar sin mhúin sé dó, á rá: 'O mo mhac! éist le mo chuid cainte agus lean mo chomhairle agus cuimhnigh ar a bhfuil á rá agam.
2 A mhic! má chloiseann tú focal, bás i do chroí é, agus ná foilsigh d'aon duine eile é, ar eagla go mbeadh sé ina ghual beo agus go ndéanfaidh sé do theanga agus go gcuirfeadh sé pian i do chorp, agus go bhfaighidh tú magadh, agus go gcuirfí náire ort i láthair Dé agus fear.
3 A mhic! má chuala tú tuairisc, ná scaipeadh é; agus má tá rud feicthe agat, ná hinnis é.
4 A mhic! déan do chuid deasghnátha éasca don éisteoir, agus ná bíodh deifir ort freagra a thabhairt ar ais.
5 A mhic! nuair a chuala tú aon ní, ná folaigh é.
6 A mhic! ná scaoil snaidhm shéalaithe, ná scaoil í, agus ná séalaigh snaidhm scaoilte.
7 A mhic! ná sanntach áilleacht an taobh amuigh, óir íslíonn sí agus imthigheann sí, ach maireann cuimhneachán onórach go deo.
8 A mhic! ná mealladh bean amaideach thú lena chaint, ar eagla go bhfaighidh tú bás is truime na mbás, agus go gcuir sí isteach sa líon thú go n-airítear thú.
9 A mhic! Ná bí ag iarraidh bean a bhfuil culaithe agus ointinneacha uirthi, atá suarach agus amaideach ina hanam. Is mairg thú má bhronnann tú uirthi rud ar bith is leat, nó má thugann tú di an rud atá i do láimh agus go meallann sí sa pheaca thú, agus go mbeadh fearg ar Dhia leat.
10 A mhic! Ná bí cosúil leis an gcrann almond, óir tugann sé amach duilleoga os comhair na gcrann go léir, agus torthaí inite ina ndiaidh go léir, ach bí cosúil leis an gcrann mulch, a thugann torthaí inite os comhair na gcrann go léir, agus a fhágann ina ndiaidh go léir.
11 A mhic! lúb do cheann go híseal, agus bog do ghuth, agus bí cúirtéiseach, agus siúil ar an gcosán díreach, agus ná bí amaideach. Agus ná tog do ghlór nuair a dhéanfá gáire, óir dá dtógfaí teach le glór ard, dhéanfadh an t-asal mórán tithe gach lá; agus dá mba tré neart a thiomáinfí an céachta, ní bhainfí an céachta go deo faoi ghuaillí na gcamall.
12 A mhic! is fearr clocha a bhaint le fear ciallmhar ná fíon a ól le fear brón.
13 A mhic! Doirt amach d'fhíon ar thuamaí na bhfíréan, agus ná ól le daoine aineolacha díspeagadh.
14 A mhic! Leanaigí ar na críonna a mbíonn eagla Dé orthu, agus bíodh a leithéid agaibh, agus ná téigí i gcóngar na ndaoine aineolacha, ar eagla go n-éireodh sibh cosúil leis agus go bhfoghlaimeoidís a shlite.
15 A mhic! nuair a fuair tú comrádaí nó cara dhuit, feuch air, agus ina dhiaidh sin déan comrádaí agus cara dó; agus ná moladh dó gan triail; agus ná mill do chaint le fear a bhfuil easpa eagna air.
16 A mhic! an fhad a fhanann bróg ar do chos, siúil léi ar an dealga, agus déan bóthar do do mhac, agus do do theaghlach agus do do leanaí, agus déan do long go teann sula dtéann sí ar an bhfarraige agus a tonnta agus a slogaidí agus ní féidir leis. shábháil.
17 A mhic! má itheann an duine saidhbhir nathair, adeir siad,-- "Is tré a eagna," agus má itheann duine bocht í, adeir na daoine, "O'n ocras."
18 A mhic! sásta sé le d'arán laethúil agus le d'earraí, agus ná sanntann duine eile.
19 A mhic! ná comharsa leis an amadán, agus ná hith arán leis, agus ná bíodh lúcháir ort i n-aimhleas do chomharsan. Má rinne do namhaid éagóir ort, taispeáin cineáltas dó.
20 A mhic! fear a bhfuil eagla Dé air, bíodh eagla oraibh air agus onóir air.
21 A mhic! Titeann an duine aineolach agus tuislíonn sé, agus an duine ciallmhar, fiú má thuislíonn sé, ní chroiththear é, agus fiú má thiteann sé éiríonn sé go tapa, agus má bhíonn sé tinn, féadfaidh sé aire a thabhairt dá shaol. Ach maidir leis an bhfear aineolach, dúr, níl aon druga ar a ghalar.
22 A mhic! má thagann fear isteach chugat is lúgha ná thú féin, téigh ar aghaidh chun bualadh leis, agus fanfaidh sé ina sheasamh, agus mura féidir leis cúiteamh a chúiteamh leat, cúiteoidh a Thiarna thú ar a shon.
23 A mhic! ná caith do mhac a bhualadh, óir is aoileach don gháirdín é druideadh do mhic, agus béal an phóirse a cheangailt, agus mar cheangal ainmhithe, agus mar bhualadh an dorais.
24 A mhic! srian a chur ar do mhac ó olc, agus múin dó béasa sula ndéanann sé éirí amach i do choinne agus go dtabharfaidh sé díspeagadh i measc an phobail thú, agus croch tú do cheann ar na sráideanna agus sna comhthionóil agus go ngearrfar pionós ort mar gheall ar a dhrochghníomhartha.
25 A mhic! faigh chugat damh ramhar mar aon le h-athchroiceann, agus asal mór lena chróga, agus ná faigh damh le adharca móra, ná déan cairdeas le fear fealltach, ná faigh sclábhaí achrannach, ná banóglach gadaí, ar gach ní dá ndéanann tú. dóibh beidh siad scrios.
26 A mhic! ná mallachtódh do thuismitheoirí thú, agus bíodh an Tiarna sásta leo; óir adubhradar, "An té dheanann tairngire ar a athair nó ar a mhathair, cuirfe sé

bás (is ciall liom bás an pheacaidh); agus an té a thugann onóir dá thuistí sínfidh sé a laethanta agus a bheatha agus feicfidh sé gach ní maith. "

27 A mhic! ná siúil ar an mbóthar gan airm, óir ní fios duit cathain a bhuailfidh an namhaid thú, ionas go mbeidh tú réidh dó.

28 A mhic! ná bí mar chrann lom gan duilliúr nach bhfásann, ach bí mar chrann clúdaithe lena dhuilleoga agus lena gheuga; óir an fear nach bhfuil bean ná clann aige, tá náire an domhain air agus is fuath leo é, mar chrann gan duilleog gan toradh.

29 A mhic! Bí cosúil le crann torthúil ar thaobh an bhóthair, a n-itheann gach duine a théann thart a thoradh, agus fanann beithígh an fhásaigh faoina scáth agus itheann a dhuilleoga.

30 A mhic! déantar bia don mhac tíre gach caoirigh a imíonn óna cosán agus a compánaigh.

31 A mhic! ná abair, "Amadán is ea mo thiarna, agus táim críonna," agus na habair caint an aineolais agus na baoise, ar eagla go ndéanfaidhe do dhíspeagadh.

32 A mhic! ná bí ar aon de na seirbhísigh sin a ndeir a dtiarnaí leo, "Imigh uainn," ach bí ar dhuine díobh sin lena ndeir siad, "Téigh i dteagmháil linn agus tar i gcóngar dúinn."

33 A mhic! ná bíodh faitíos ort do sheirbhiseach i láthair a chompánach, mar ní fios duit cé acu díobh is mó luach duit sa deireadh.

34 A mhic! ná bíodh eagla ort roimh do Thiarna a chruthaigh thú, ar eagla go mbeadh sé ina thost chugat.

35 A mhic! déan do chaint cóir agus milis do theanga; agus ná leig do do chompánach sarú ar do chos, ar eagla go mbuaileann sé uair eile ar do bhrollach.

36 A mhic! má bhuaileann tú an duine ciallmhar le focal eagna, lurk ina chíche mar chiall subtle de náire; ach má chuimsigh tú an t-aineolach le maide ní thuigfidh ná ní chluinfidh sé.

37 A mhic! má chuireann tú duine críonna ar do riachtanaibh, ná tabhair mórán orduithe dhó, óir déanfaidh sé do ghnó mar is toil leat: agus má sheolann tú amadán, ná hordaigh dó é, acht imthigh féin agus déan do ghnó, óir má dhéanann tú é. ordaigh dó, ní dhéanfaidh sé mar is mian leat. Má chuireann siad ar ghnó thú, déan deifir chun é a chomhlíonadh go tapa.

38 A mhic! ná déan namhaid duine níos treise ná thú féin, óir glacfaidh sé do bheart, agus déanfaidh sé díoltas ort.

39 A mhic! déan triail ar do mhac, agus ar do sheirbhíseach, sula ndéanann tú do chuid giuirléidí dóibh, lest a dhéanamh amach leo; óir an té a bhfuil lámh iomlán aige, glaotar críonna air, bíodh go bhfuil sé dúr agus aineolach, agus an té a bhfuil lámh fholamh aige, gairtear é bocht, aineolach, bíodh gur prionsa na saoithe é.

40 A mhic! D'ith mé colocynth, agus shlog mé aló, agus ní bhfuair mé aon rud ba shearbhaí ná bochtaineacht agus ganntanas.

41 A mhic! Múin do mhac an t-ocras agus an t-ocras, chun go n-éireoidh go maith leis i mbainistiú a theaghlaigh.

42 A mhic! Múin don aineolach teanga na n-eagna, óir beidh sí trom air.

43 A mhic! ná taispeáin do riocht ar do cháirde, ar eagla go ndéanfaidhe do dhícheall.

44 A mhic! is mó daille an chroidhe ná daille na súl, óir is beag do threoruigheas daille na súl ar bheagán, acht ní treoruigheann daille an chroidhe, agus fágann sé an cosán díreach, agus imthigheann i gcroich. bealach.

45 A mhic! is fearr tuisleadh fear lena chois ná tuisleadh duine lena theanga.

46 A mhic! is fearr cara atá i gcóngar ná deartháir níos fearr atá i bhfad i gcéin.

47 A mhic! Teileann an áilleacht ach maireann an fhoghlaim, agus íslíonn an domhan agus éiríonn sé ar neamhní, ach ní bheidh dea-ainm ar neamhní agus ní laghdaítear é.

48 A mhic! an fear nach bhfuil suaimhneas aige, b'fhearr a bhás ná a shaol; agus is fearr fuaim na gol ná fuaim na hamhránaíochta; óir is fearr brón agus gol, má bhíonn eagla Dé iontu, ná fuaim na canála agus na n-áthas.

49 O mo leanbh! is fearr pluide frog i do láimh ná gé i bpota do chomharsa; is fearr caora i ngar duit ná damh i bhfad uait; is fearr gealbhan i do láimh ná míle gealbhan ag eitilt; agus is fearr an bhochtaineacht a chruinníonn ná an iomad soláthair a scaipeadh; agus is fearr sionnach beo ná leon marbh; agus is fearr púnt olla ná púnt rachmais, óir is airgid atá i gceist agam; óir tá an t-ór agus an t-airgead folaithe agus folaithe suas ar an talamh, agus ní fheictear; ach fanann an olann ar na margaí agus feictear é, agus is áilleacht í don té a chaitheann í.

50 A mhic! is fearr fortún beag ná fortún scaipthe.

51 A mhic! is fearr madra beo ná fear bocht marbh.

52 A mhic! is fearr fear bocht a dhéanann cearta ná an duine saibhir atá marbh i bpeacaí.

53 A mhic! coinnigh briathar i do chroidhe, agus is mór an ní dhuit é, agus thoir an aire do nocht tú rún do cháirde.

54 A mhic! ná scaoil focal as do bhéal go nglacfaidh tú comhairle le do chroí. Agus ná seas idir daoine ag congnamh, óir is ó dhroch-fhocal a thagann conspóid, agus as congnamh tagann cogadh, agus as cogadh tagann troid, agus beidh ort fianaise a thabhairt; ach rith uaidh sin agus lig do scíth.

55 A mhic! Ná seas le duine níos treise ná thú féin, ach faigh thú féin spiorad foighneach, agus seasmhacht agus iompar díreach, óir níl aon ní níos fearr ná sin.

56 A mhic! Ná fuath do chéad chara, mar ní fhéadfaidh an dara ceann deireanach.

57 A mhic! tabhair cuairt ar na boicht 'na aimhleas, agus labhair mar gheall air i láthair an tSultáin, agus déan do dhícheall é a shaoradh ó bhéal an leó.

58 A mhic! ná bíodh lúcháir ort i mbás do namhaid, óir tar éis tamaill bhig beidh tú ina chomharsa aige, agus an té a dhéanann magadh ort, déanaidh tú urraim agus onóir agus bí ag beannú leis roimh ré.

59 A mhic! dá seasfadh an t-uisge ar neamh, agus go n-éireodh an préachán dubh bán, agus go bhfásfadh an mirr milis mar mhil, tuigfeadh fir aineolach agus amadáin agus go n-éireodh siad ciallmhar.

60 A mhic! más mian leat a bheith ciallmhar, srian do theanga ó bréag, agus do lámh ó goid, agus do shúile ó breathnú ar an olc; ansin beidh tú a dtugtar ciallmhar.
61 A mhic! Buaileadh an duine críonna le slait thú, ach ná dúnfadh an t-amadán thú le sáile milse. Bí umhal i d’óige agus tabharfar onóir duit i do sheanaois.
62 A mhic! ná seasfaidh fear i laethanta a chumhachta, ná abhainn i laethanta a tuile.
63 A mhic! ná bí deifir i bpósadh mná céile, óir má éiríonn go maith, déarfaidh sí, ‘A thiarna, déan soláthar dom’; agus má tharlaíonn sé go bhfuil sé tinn, déanfaidh sí rátáil air cé ba chúis leis.
64 A mhic! cibé duine atá galánta ina gúna, tá sé mar an gcéanna ina chuid cainte; agus an té a bhfuil meán-chuma air ina chulaith, is mar an gcéanna é ina chuid cainte.
65 A mhic! má rinne tú gadaíocht, cuir in iúl don Sultan é, agus tabhair dó sciar de, chun tú a sheachadadh uaidh, mar a mhalairt go mairfidh tú searbhas.
66 A mhic! déan cara don fhear a bhfuil a lámh sásta agus líonta, agus ná déan cara leis an bhfear a bhfuil a lámh dúnta agus ocras.
67 Tá ceithre rud ann nach féidir leis an rí ná a arm a bheith slán: cos ar bolg ag an mbreitheamh, agus droch-riarachán, agus claonas na huachta, agus tíorántacht ar an ábhar; agus ceithre ní nach féidir a chur i bhfolach: an críonna, agus an t-amaideach, agus an saibhir, agus na boicht.'

CAIBIDIL 3

Éiríonn Ahikar as a rannpháirtíocht ghníomhach i ngnóthaí an stáit. Tugann sé a shealúchais chuig a nia fealltach. Seo é an scéal iontach faoin gcaoi a n-iompaíonn profligate gan bhuíochas brionnú. Cáintear chun báis é de bharr plota cliste chun Ahikar a ghreamú. De réir dealraimh deireadh Ahikar.
1 Is mar seo a labhair Háír, agus nuair a chríochnaigh sé na hurghaire agus na seanfhocail seo le Nadan mac a dheirféar, shamhlaigh sé go gcoimeádfadh sé iad go léir, agus ní raibh a fhios aige go raibh sé ag taispeáint dó tuirse agus díspeagadh agus magadh.
2 Ina dhiaidh sin shuigh Háír ina theach agus thug sé thairis do Nádán a mhaoin go léir, agus na sclábhaithe, agus na banaltraí, agus na capaill, agus an t-eallach, agus gach rud eile a bhí ina sheilbh aige agus a ghnóthaigh sé; agus d'fhan cumhacht na tairisceana agus na toirmeasc i láimh Nádán.
3 Agus shuigh Háíár ina shuí ina theach, agus anois is arís chuaigh Háír agus thug sé urraim don rí agus d’fhill abhaile.
4 Agus nuair a thuig Nádán go raibh cumhacht na tairisceana agus na cosctha ina láimh féin, rinne sé díspeagadh ar shuíomh Hácár agus rinne magadh air, agus chuir sé an milleán air gach uair a tháinig sé chun solais, ag rá: ‘Tá m’uncail Hácár ina bhéal, agus níl a fhios aige anois.'
5 Agus thosaigh sé ar na sclábhaithe agus ar na mná céile a bhualadh, agus na capaill agus na camaill a dhíol agus a bheith ag caitheamh anuas ar gach a raibh i seilbh a uncail Haiqar.
6 Nuair a chonaic Háír nach raibh trua aige dá sheirbhíseach ná dá theaghlach, d’éirigh sé agus ruaig as a theach é, agus chuir sé in iúl don rí gur scaip sé a mhaoin agus a mhaoin.
7 Agus d’éirigh an rí agus ghlaoigh ar Nádán agus dúirt leis: ‘Cé go bhfanann Hácár slán, ní bheidh aon duine i gceannas ar a mhaoin, ná ar a theaghlach, ná ar a mhaoin.’
8 Tógadh lámh Nádán óna uncail Hácár agus óna chuid earraí go léir, agus níor chuaigh sé isteach ná amach roimhe agus níor bheannaigh sé dó.
9 Mar sin rinne Háír aithrí dó as a shaothair le Nadán mac a dheirféar, agus bhí sé an-bhrón ar fad.
10 Agus bhí deartháir níos óige ag Nadán darbh ainm Benuzárdán, mar sin ghabh Háír leis féin é in ionad Nadán, agus thug sé suas é agus thug sé onóir dó. Agus thug sé thairis dó gach a raibh aige, agus rinne sé ina rialtóir ar a theach.
11 Agus nuair a thuig Nádán cad a tharla do gabhadh é le éad agus le éad, agus thosaigh sé ag gearán le gach éinne a chuir ceist air, agus ag magadh faoi uncail Háiqar ag rá: ‘Chuaigh m’uncail as a theach mé ar ruaig, agus tá b'fhearr liom mo bhráthair, ach má thugann an Dia is Airde an chumhacht dom, is é an t-ádh a maraíodh mé a bhéarfaidh mé air.'
12 Agus lean Nadan ag machnamh ar an gcruachás a d’fhéadfadh sé a mhaslú dó. Agus tar éis tamaill d’iompaigh Nadán ina aigne í, agus scríobh sé litir chuig Achis mac Shéa an Glic, rí na Peirse, á rá mar seo:
13 Síocháin, agus sláinte, agus neart agus onóir ó Shenacherib rí na hAsaíre agus ó Ninebhe, agus óna gharsúnóir agus óna rúnaí Háicír chugat, a rí mór! Bíodh pinginí idir tusa agus mise.
14 Agus nuair a shroichfidh an litir seo chugat, má éiríonn tú agus go rachaidh tú go tapa go machaire Nisrîn, agus go hAsaíre, agus go Ninebhe, tabharfaidh mé suas an ríocht duit gan chogadh agus gan eagar catha.'
15 Agus scríobh sé freisin litir eile in ainm Hácár chuig Pharaoh rí na hÉigipte. ‘Bíodh síocháin idir tú féin agus mise, a rí chumhachtach!
16 Más rud é go n-éireoidh tú an tráth a sroicheann an litir seo chugat agus go rachfá go hAsaíria agus go Ninebhe go machaire Nisrin, tabharfaidh mé suas duit an ríocht gan chogadh agus gan troid.'
17 Agus ba nós le scríobh Nadán scríobh a uncail Haiqar.
18 Ansin fhillte sé an dá litir, agus shéalaigh sé iad le séala a uncail Háicéar; bhíodar i bpálás an rí mar sin féin.
19 Ansin chuaigh sé agus scríobh sé litir mar an gcéanna ón rí chuig a uncail Haiqar: ‘Síocháin agus sláinte do mo Vizier, mo Rúnaí, mo Sheansailéir, Haiqar.
20 A Háicear, nuair a shroichfidh an litir seo thú, cruinnigh le chéile na saighdiúir go léir atá in éineacht leat, agus bíodh siad foirfe ina n-éadaí agus ina líon, agus tabhair chugam iad ar an gcúigiú lá i machaire Nisrîn.

21 Agus nuair a fheicfidh tú ansin mé ag teacht i do choinne, déan deifir agus cuir an t-arm i m'aghaidh mar namhaid a throidfeadh liom, óir tá ambasadóirí Pharaoh rí na hÉigipte agam liom, chun go bhfeicfidh siad neart ár. arm agus eagla orainne, mar is naimhde iad agus is fuath leo sinn.'
22 Shéalaigh sé an litir ansin agus chuir sé chuig Háicéar í ag duine de shearbhóntaí an rí. Agus ghlac sé an litir eile a scríobh sé agus sgaoil sé os comhair an rí í agus léigh dó í agus thaispeáin sé an séala dó.
23 Agus nuair a chuala an rí an méid a bhí sa litir, bhí imní mhór air agus bhí fearg mhór air, agus dúirt sé, 'Aach, thaispeáin mé m'eagna! Cad atá déanta agam ar Haiqar gur scríobh sé na litreacha seo chuig mo naimhde? An é seo mo chúiteamh uaidh as mo shochair dó?'
24 Agus dúirt Nadan leis: 'Ná bíodh doilghí ort, a rí! ná bíodh fearg ort, ach rachaimid go machaire Nisrîn agus féach an bhfuil an scéal fíor nó nach bhfuil.'
25 Ansin d'éirigh Nadán ar an gcúigiú lá agus rug leis an rí agus na saighdiúrí agus an t-uafásach, agus chuaigh siad go dtí an fásach go machaire Nisrîn. Agus d'fhéach an rí, agus féach! Cuireadh Haiqâr agus an t-arm in eagar.
26 Agus nuair a chonaic Hácár go raibh an rí ann, tháinig sé agus cheangail sé leis an arm gluaiseacht mar a bhí i gcogadh agus troid in eagar in aghaidh an rí mar a fuarthas sa litir, gan a fhios aige cad é an poll a thochail Nadán dó. dó.
27 Agus nuair a chonaic an rí gníomh Haiqar, gabhadh é le himní agus le h-uafás agus le himní, agus bhí fearg mhór air.
28 Agus dúirt Nadán leis: 'An bhfaca tú, a thiarna an rí! cad atá déanta ag an truagh seo? ach ná bíodh fearg ort agus ná bíodh brón ná pian ort, ach imigh go dtí do theach agus suidh ar do ríchathaoir, agus tabharfaidh mé Haiqar chugat faoi cheangal agus slabhraí, agus ruaigfidh mé do namhaid uait gan stró.'
29 Agus d'fhill an rí ar a ríchathaoir, á ghríosú mar gheall ar Hácár, agus ní dhearna sé faic ina thaobh. Agus chuaigh Nadán go Hácár agus dúirt leis: 'Fáidh, a uncail! Déanann an rí go deimhin gairdeas ionat le lúcháir mhór agus buíochas leat as an méid a d'ordaigh sé duit a dhéanamh.
30 Agus anois chuir sé chugat mé chun na saighdiúrí a dhíbirt as a ndualgais agus go dtiocfaidh tú chuige agus do lámha ceangailte i do dhiaidh, agus do chosa slabhraithe, ionas go bhfeicfeadh ambasadóirí Pharaoh é seo, agus go mbeadh an rí ann. eagla ortha agus a rí.'
31 Ansin d'fhreagair Háir agus dúirt: "Éisteacht is gá géilleadh." Agus d'eirigh sé láithreach agus cheangail sé a lámha 'na dhiaidh, agus shlabhraidh sé a chosa.
32 Agus do ghabh Nádán é agus d'imthigh leis go dtí an rí. Agus nuair a tháinig Hácár isteach i láthair an rí rinne sé géillsine dó ar an talamh, agus ghuigh sé cumhacht agus beatha shíoraí don rí.
33 Ansin dúirt an rí, 'A Haiqar, mo Rúnaí, Gobharnóir mo ghnóthaí, mo Sheansailéir, a rialóir mo Stáit, inis dom cad é an t-olc atá déanta agam duit gur bhronn tú an gníomh gránna seo orm.'
34 Ansin thaispeáin siad dó na litreacha ina scríbhinn agus lena shéala. Agus nuair a chonaic Háíar seo, tháinig crith ar a ghéaga, agus a theanga ceangailte ar ball, agus níor éirigh leis focal a labhairt ón eagla; ach chroch sé a cheann i dtreo an domhain agus bhí sé balbh.
35 Agus nuair a chonaic an rí é sin, mheas sé go raibh an rud uaidh, agus d'éirigh sé láithreach agus d'ordaigh dóibh Hácár a mharú agus a mhuineál a bhualadh leis an gclaíomh taobh amuigh den chathair.
36 Ansin scread Nádán agus dúirt: 'A Háicear, a aghaidh dhubh! cad is tairbhe duit do mhachnamh nó do chumhacht chun an gníomh seo a dhéanamh don rí?'
37 Mar sin a deir an scéalaí. Agus ba é ainm an fheoirlinge Abu Samíc. Agus dúirt an rí leis: 'O fhear claíomh! eirigh, imthigh, scoilt muineál Háicear ag dorus a thighe, agus tilg uaidh a cheann as a chorp céad míle.'
38 Ansin chuaigh Háír ar a ghlúine os comhair an rí, agus dúirt sé, 'Go mair mo thiarna an rí go brách! agus más mian leat mise a mharbhadh, go gcomhlíonfar do mhian; agus tá a fhios agam nach bhfuil mé ciontach, ach an duine aingidh bas chun cuntas a thabhairt ar a aingil; mar sin féin, a Thiarna an rí! Guím ort, agus ar do chairdeas, cead don fhear claíomh mo chorp a thabhairt do mo sclábhaithe, go n-adhlaic siad mé, agus go mbeadh do shearbhónta ina íobairt duit.'
39 D'éirigh an rí agus d'ordaigh don chlaíomh déanamh leis de réir a thoile.
40 Agus ar ball d'ordaigh sé dá sheirbhísigh Hácár agus an claíomh a ghlacadh agus dul leis nocht chun é a mharú.
41 Agus nuair a bhí a fhios ag Háíár go cinnte go raibh sé le marbhadh chuir sé chuig a mhnaoi é, agus dúirt sé léi, 'Tar amach agus buail liom, agus bíodh míle óigh óg leat, agus cóirigh iad i ngúna corcra síoda go gcloisfid siad ar mo shon roimh mo bhás.
42 Agus ullmhaigh bord don chlaíomh agus dá sheirbhíseach. Agus meascig neart fíona, go n-ólfaidís.'
43 Agus rinne sí gach a d'ordaigh sé di. Agus bhí sí an-chiallmhar, cliste, agus stuama. Agus d'aontaigh sí gach cúirtéis agus foghlaim a d'fhéadfadh a bheith ann.
44 Agus nuair a tháinig arm an rí agus an claíomh, fuair siad an bord in ord, agus an fíon agus na barraí lómhara, agus thosaigh siad ag ithe agus ag ól go raibh siad sáite agus ar meisce.
45 Thóg Hácár an claíomh i leataobh ón chomhluadar agus dúirt: 'A Abú Shéamáic, nach bhfuil a fhios agat, nuair a bhí Sarhadum an rí, athair Shenacherib, ag iarraidh thú a mharú, gur thóg mé thú agus gur fholaigh mé in áit áirithe thú. tháinig fearg ar an rí agus d'iarr sé ort?
46 Agus nuair a thug mé isteach ina láthair thú, rinne sé gairdeas ionat: agus cuimhnigh anois ar an gcineáltas a rinne mé leat.
47 Agus tá a fhios agam go ndéanfaidh an rí aithrí air mar gheall orm agus go mbeidh fearg mhór air mar gheall ar mo chur i gcrích.
48Oír ní ciontach mé, agus nuair a thabharfá os a chomhair mé ina phálás, buailfidh tú le mór-shásamh,

agus go mbeidh a fhios agat gur mheall Nadan mac mo dheirfiúr mé, agus go ndearna sé an drochghníomh seo orm, agus déanfaidh an rí aithrí ar mé a mharú; agus anois tá cellar agam i ngáirdín mo thí, agus ní fios d'éinne é.
49 Folaigh ann mé le heolas mo mhnaoi. Agus tá sclábhaí sa phríosún agam atá tuillte go maraíodh.
50 Tabhair amach é agus cóirigh i m'éadaí é, agus ordaigh do na seirbhísigh agus iad ar meisce é a mharú. Ní bheidh a fhios acu cé hé atá á marú acu.
51 Agus tilg uaidh a cheann céad míle óna chorp, agus tabhair a chorp do mo shearbhóntaí go n-adhlaicidís é. Agus beidh stór mór curtha suas agat liom.
52 Ansin rinne an claíomh mar a d'ordaigh Háír dó, agus chuaigh sé go dtí an rí agus dúirt leis: 'Go maire do cheann go brách!'
53 Ansan do leig bean Háír síos chuige san fholach gach seachtain cad ba leor dó, agus ní raibh fhios ag éinne air ach í féin.
54 Agus do haithriseadh an scéal arís agus aríst agus do scaipeadh ar fud na háite i ngach áit gur marbhadh Hácár an tSaoi agus go bhfuair sé bás, agus do bhíodh muintir na cathrach sin go léir ag caoineadh air.
55 Agus ghuil siad agus dúirt: 'Mo thrua thú, a Haiqar! agus ar son do chuid foghlama agus do chúirtéise! Cé chomh brónach fút agus faoi do chuid eolais! Cá bhfuil duine eile cosúil leatsa le fáil? agus cá bhfuil fear chomh éirimiúil, chomh foghluimte, chomh oilte sin ar smacht is a bheadh cosamhail leatsa go líonfadh sé d'áit?'
56 Ach rinne an rí aithrí ar Hácár, agus níor bhain a aithrí leas as.
57 Ansin ghlaoigh sé ar Nádán agus dúirt leis: "Imigh agus tóg leat do chairde agus déan caoineadh agus gol ar son d'uncail Hácár, agus déan cumha air mar is gnách, ag déanamh onóra dá chuimhne."
58 Ach nuair a chuaigh Nadán, an t-amaideach, an t-aineolach, an crua-chroí, go teach a uncail, níor ghuil sé ná ní raibh sé ag caoineadh ná ag caoineadh, ach thionóil sé daoine gan chroí agus aineolach agus chuaigh sé ag ithe agus ag ól.
59 Agus thosaigh Nadán ar na hóglaigh agus ar na sclábhaithe de chuid Háír a ghabháil, agus cheangail sé iad agus chéasadh iad agus chaith sé iad le slad goirt.
60 Agus ní raibh meas aige ar mhnaoi a uncail, ise a thug suas é mar a buachaill féin, ach gur theastaigh uaithi go dtitfeadh sí sa pheaca leis.
61 Ach bhí Hácár gearrtha san fholaigh, agus chuala sé gol a chuid sclábhaithe agus a chomharsan, agus mhol sé an Dia is Airde, an Trócaire, agus thug sé buíochas, agus bhíodh sé ag guí agus ag guí i gcónaí ar an nDia is Airde. .
62 Agus tháinig an claíomh ó am go ham go Háicear agus é i lár an fholaigh: agus tháinig Háíár agus ghuigh air. Agus thug sé sólás dó agus ghuigh sé slánú air.
63 Agus nuair a bhí an scéal á thuairisciú i dtíortha eile go raibh Haiqar an tSager maraíodh, na ríthe go léir a bhí doiléir agus a dhíspeagadh an rí Senacherib, agus rinne siad caoineadh ar Háicéar an réititheora tomhais.

CAIBIDIL 4

"An Riddles an Sphinx." Cad a tharla i ndáiríre d'Ahikar. A fhilleadh.
1Agus nuair a chinntigh rí na hÉigipte gur marbhadh Haicar, d'éirigh sé láithreach agus scríobh sé litir chuig an rí Senacherib á mheabhrú dó ann an tsíocháin agus an tsláinte, agus an chumhacht agus an onóir atá uainn go speisialta duit, mo dhearbhrathair, rí Senacherib.
2 Ba mhian liom caisleán a thógáil idir neamh agus talamh, agus ba mhaith liom tú fear ciallmhar cliste a chur chugam thú féin chun é a thógáil dom, agus chun mo cheisteanna go léir a fhreagairt dom, agus go mbeadh an cheist agam. cánacha agus dleachtanna custaim na hAsaíre ar feadh trí bliana.'
3 Ansin shéalaigh sé an litir agus chuir sé go Senacherib í.
4 Ghlac sé é agus léigh sé é agus thug sé dá ghaiscígh agus d'uaislibh a ríochta, agus bhí imcheist agus náire ortha, agus bhí fearg mhór air, agus bhí ana-bhrón air mar ba cheart dó gníomhú.
5 Ansin chruinnigh sé na seanóirí agus na daoine foghla, agus na ciallmhar agus na fealsúna, agus na diaga agus na réalteolaithe, agus gach duine a bhí ina thír féin, agus léigh sé an litir dóibh agus dúirt sé leo, 'Cé a bheidh i measc tú? téigh go dtí Pharaoh rí na hÉigipte agus freagair a cheisteanna air?'
6 Agus dúirt siad leis: 'O ár tiarna an rí! bíodh a fhios agat nach bhfuil duine ar bith i do ríocht atá eolach ar na ceisteanna seo ach Haiqar, d'fhear agus do rúnaí.
7 Ach sinne, níl scil ar bith againn air seo, murab é Nadan mac a dheirféar é, mar gur mhúin sé a eagna go léir agus a fhoghlaim agus a eolas. Glaoch ort é, pé scéal é go scaoilfidh sé an snaidhm chrua seo.'
8 Ansin ghlaoigh an rí ar Nádán agus dúirt leis: 'Féach ar an litir seo agus tuig a bhfuil inti.' Agus nuair a léigh Nadan é, dúirt sé, 'O mo thiarna! cé atá in ann caisleán a thógáil idir neamh agus talamh?'
9Agus nuair a chuala an rí caint Nadán rinne sé brón mór agus gort, agus d'éirigh sé as a ríchathaoir agus shuigh sé sa luaithreach, agus thosaigh sé ag gul agus ag caoineadh ar Háicéar.
10 Ag rá, 'O mo bhrón! A Haiqâr, a raibh na rúin agus na tomhaiseanna ar eolas agat! is mairg domsa duit, a Haiqar! A mhúinteoir mo thíre agus a rialóir mo ríochta, cá bhfaighidh mé do leithéid? A Háicear, a mhúinteoir mo thíre, cá rachaidh mé ar do shon? is mairg domsa duit! conas a scrios mé thú! agus d'éist mé le caint buachaill dúr aineolach gan eolas, gan creideamh, gan fearúlacht.
11 Ach! agus arís Ah dom féin! cé is féidir leat a thabhairt dom láithreach bonn, nó focal a thabhairt dom go bhfuil Haiqar beo? agus do thabharfainn leath mo ríoghachta dó.
12 Cén áit a bhfuil sé seo domsa? Ach, Haiqar! go bhfeicfinn thú láithreach bonn, go ndéanfainn mo sháith ag amharc ort is ag déanamh suilt ionat.

13 Ach! O mo bhrón duit go deo! A Háicear, conas a mharaigh mé thú! agus níor fhan mé i do chás-sa go bhfaca mé deireadh an scéil.'
14 Agus d'imthigh an rí air ag gol d'oidhche agus de ló. Anois nuair a chonaic an claíomh fearg an rí agus a bhrón ar Haiqar, bhí a chroí bog ina thaobh, agus tháinig sé ina láthair agus dúirt leis:
15 'O mo thiarna! ordaigh do sheirbhísigh mo cheann a ghearradh amach.' Ansin dúirt an rí leis: 'Is mairg duit, a Abu Samîk, cad é an locht atá ort?'
16 Agus dúirt an claíomh leis: 'O mo mháistir! Maraítear gach sclábhaí a dhéanann contrártha d'fhocal a mháistir, agus rinne mé féin contrártha d'ordú.'
17 Ansin dúirt an rí leis. 'Is mairg duit, a Abú Samîk, cad a rinne tú contrártha do m'ordú?'
18 Agus dúirt an claíomh leis: 'O mo thiarna! d'ordaigh tú dom Haiqar a mharú, agus bhí a fhios agam go ndéanfá aithrí ort ina thaobh, agus go ndearnadh éagóir air, agus chuir mé i bhfolach in áit áirithe é, agus mharaigh mé duine dá sclábhaithe, agus tá sé slán anois soisteal, agus má orduigheann tú dhom bheir mé chugat é.'
19 Agus a dubhairt an rí ris. 'Is mairg duit, a Abú Samîk! rinne tú magadh orm agus is mise do thiarna.'
20 Agus dúirt an claíomh leis: 'Ní hea, ach trí shaol do chinn, a Thiarna! Tá Haiqâr slán agus beo.'
21 Agus nuair a chuala an rí an rá sin, rinne sé cinnte an scéal, agus shnámh a cheann, agus d'éirigh sé as lúcháir, agus d'ordaigh sé dóibh Haiqar a thabhairt leo.
22 Dúirt sé leis an bhfear claíomh, 'A sheirbhíseach iontaofa! dá mbeadh do chaint fíor, b'fhearr liom thú a shaibhriú, agus do dhínit a ardú os cionn do cháirde go léir.'
23 Agus d'imigh an claíomh faoi lúcháir go dtáinig sé go teach Háicír. Agus d'oscail sé doras an fholaigh, agus chuaigh sé síos agus fuair Haiqar ina shuí, ag moladh Dé, agus ag tabhairt buíochais dó.
24 Agus do ghlaoidh sé air, ag rádh, A Háicear, tugaim lúgha, agus sólás, agus sólás!'
25 Agus dúirt Hácár leis: 'Cad é an scéala, a Abú Samíc?' Agus d'inis sé dó go léir faoi Pharaoh ó thús go deireadh. Ansin thóg sé é agus chuaigh sé go dtí an rí.
26 Agus nuair a d'fhéach an rí air, chonaic sé é i gcruachás, agus go raibh a ghruaig tar éis fás fada ar nós na n-ainmhithe fiáine, agus a tairní cosúil le crúba iolair, agus go raibh a chorp salach le deannach, agus bhí dath a aghaidh athraithe agus fadaithe agus bhí sé cosúil le luaithreach anois.
27 Agus nuair a chonaic an rí é rinne sé brón air agus d'éirigh sé ar ball agus ghlac leis é agus phóg sé é, agus ghuil sé anuas air agus dúirt: 'Moladh do Dhia! a thug ar ais chugam thú.'
28 Ansin rinne sé sólás dó agus thug sé sólás dó. Agus bhain sé de a chulaith, agus chuir sé ar an bhfear claíomh í, agus bhí sé an-thrócaireach dó, agus thug sé saibhreas mór dó, agus rinne sé scíthe do Hácár.
29 Ansin dúirt Hácár leis an rí: 'Go mair mo thiarna an rí go brách! Sin iad gníomhais chlann an domhain. Thóg mé dom crann pailme go gcuirfinn brú air, agus chrom sé ar an taobh, agus chaith sé síos mé.
30 Ach, a Thiarna! óir tá mé le feiceáil os do chomhair, ná déanaimis thú a chur faoi chois! Agus dúirt an rí leis: 'Beannaithe Dia, a thaispeáin trócaire ort, agus a raibh a fhios aige go ndearnadh éagóir ort, agus a shábháil thú agus a thug saor thú ó bheith maraithe.
31 Ach imigh go dtí an folcadán te, agus bear do cheann, agus gearr do tairní, agus athraigh do chuid éadaí, agus spraoi a bheith agat féin ar feadh dhá scór lá, go ndéanfaidh tú an mhaith duit féin agus go bhfeabhsóidh tú do riocht agus dath d'aghaidh. go dtiocfaidh sé ar ais chugat.'
32 Ansin bhain an rí de a chulaith chostasach, agus chuir ar Hácár í, agus ghabh Háír buíochas le Dia agus rinne sé géillsine don rí, agus d'imigh go dtí a áit chónaithe áthasach agus áthasach, ag moladh an Dé is Airde.
33 Agus bhí áthas ar mhuintir a theaghlaigh leis, agus bhí áthas ar a chairde agus ar gach éinne a chuala go raibh sé beo.

CAIBIDIL 5

Taispeántar litir na "tomhais" chuig Ahikar. Na buachaillí ar an iolar. An chéad turas "eitleán". Amach go dtí an Éigipt. Ahikar, a bheith ina fhear eagna tá tuiscint ar ghreann freisin. (Véarsa 27).
1 Agus rinne sé mar a d'ordaigh an rí dó, agus ghlac sé scíth ar feadh daichead lá.
2 Ansin mhaisigh sé é féin a chulaith is géire, agus chuaigh sé ag marcaíocht ar an rí, lena sclábhaithe ina dhiaidh agus os a chomhair, faoi lúcháir agus lúcháir.
3 Ach nuair a thuig Nadan mac a dheirféar cad a tharla, ghlac eagla air agus uafás é, agus bhí imní air, gan a fhios aige cad ba cheart a dhéanamh.
4 Agus nuair a chonaic Hácár é, chuaigh sé i láthair an rí agus bheannaigh dó, agus thug sé an beannacht ar ais, agus chuir sé ina shuí ar a thaobh, ag rá leis;
'Ó mo stór Haiqar! féach ar na litreacha seo a chuir rí na hÉigipte chugainn, tar éis dó a chloisteáil gur marbhadh thú.
5 Spreag siad sinn agus sháraigh siad sinn, agus theith go leor de mhuintir ár dtíre go dtí an Éigipt ar eagla na gcánacha a chuir rí na hÉigipte orainn a éileamh.
6 Ansin ghlac Háír an litir agus léigh sé í agus thuig sé a raibh ann.
7 Ansin dúirt sé leis an rí. 'Ná bíodh fearg ort, a Thiarna! Rachaidh mé chun na hÉigipte, agus tabharfaidh mé na freagraí ar ais do Pharaoh, agus taispeánfaidh mé an litir seo dó, agus tabharfaidh mé freagra dó faoi na cánacha, agus seolfaidh mé ar ais iad siúd go léir a d'imigh ar shiúl; agus cuirfidh mé náire ar do naimhde le cabhair an Dé is Airde, agus le sonas do ríochta.'
8Agus nuair a chuala an rí an chaint seo ó Hácár, bhí lúcháir mhór air, agus tháinig méadú ar a chroí agus thaispeáin sé fabhar dó.
9 Agus dúirt Hácár leis an rí: 'Tabhair dom moille daichead lá chun an cheist seo a bhreithniú agus a bhainistiú.' Agus do cheaduigh an rí so.

10 Agus chuaigh Hácár ina áit chónaithe, agus d'ordaigh sé do na sealgairí dhá iolair óga a ghabháil dó, agus ghabh siad iad agus thug leis iad: agus d'ordaigh sé do na fíodóirí rópaí dhá chábla de chadás a fhí dó, gach ceann díobh. dhá mhíle cuaille ar fad, agus thug sé na siúinéirí leis agus d'ordaigh dóibh dhá bhocsa mhóra a dhéanamh, agus rinne siad é seo.
11 Ansin ghabh sé beirt ghasúir bheaga, agus chaith sé gach lá ag íobairt uan agus ag beathú na n-iolar agus na mbuachaillí, agus ag tabhairt ar na buachaillí marcaíocht ar dhroim na n-iolar, agus cheangail sé le snaidhm daingean iad, agus cheangail sé an cábla de na cosa. na n-iolar, agus go n-éireodh siad aníos beagán ar bheagán gach lá, go fad deich lámha, go dtáinig siad i dtaithí agus gur cuireadh oideachas orthu; agus d'ardaigh siad fad an rópa go shroich siad an spéir; na buachaillí a bheith ar a ndroim. Ansin tharraing sé chuige féin iad.
12 Agus nuair a chonaic Hácár go raibh a mhian comhlíonta aige d'ordaigh sé do na gasúir, ar iad a iompaithe go hard sa spéir, go ndéanfaidís béic, ag rá:
13 'Tabhair dúinn cré agus cloch, chun go dtógfaimid caisleán don rí Pharaoh, mar táimid díomhaoin.'
14 Ní dhearnadh Hácár a thraenáil agus a gcleachtadh go dtí go raibh an t-uafás scil bainte amach acu.
15 Ansin ag fágáil slán dóibh chuaigh sé go dtí an rí agus dúirt leis: 'O mo thiarna! críochnaítear an obair de réir do mhianta. Eirigh liom go dtaispeánfainn an t-iongantas duit.'
16 Mar sin d'éirigh an rí suas agus shuigh sé le Hácár agus chuaigh sé go dtí áit fhairsing agus chuir sé chun na hiolair agus na mbuachaillí a thabhairt leis, agus cheangail Háíár iad agus scaoil siad isteach san aer iad fad na rópaí, agus thosaigh siad ag béicíl mar bhí múinte aige dóibh. Ansin tharraing sé chuige féin iad agus chuir ina n-áiteanna iad.
17 Agus ghabh an rí agus an dream a bhí in éineacht leis iongantas mór: agus phóg an rí Haiqar idir a shúile agus dúirt leis: 'Imigh i síocháin, a ionúin! O bród mo ríocht! chun na hÉigipte agus freagair ceisteanna Pháraó agus déan é a shárú le neart an Dé is Airde.'
18 Ansin d'áitigh sé slán leis, agus thóg sé a chuid trúpaí agus a arm agus na fir óga agus na hiolair, agus chuaigh i dtreo áitribh na hÉigipte; agus nuair a tháinig sé, chuaidh sé i dtreo tír an rí.
19 Agus nuair a bhí a fhios ag muintir na hÉigipte gur chuir Senacherib fear dá Chomhairle Dhíreach chun labhairt le Pharaoh agus chun a cheisteanna a fhreagairt, d'iompair siad an scéala go dtí an rí Pharaoh, agus chuir sé grúpa dá Chomhairleoirí príobháideacha chun é a thabhairt os a chomhair. .
20 Agus tháinig sé agus chuaigh sé isteach i láthair Pharaoh, agus rinne sé de réir mar is cuí a dhéanamh do ríthe.
21 Agus dúirt sé leis: 'O mo thiarna an rí! Molann Senacherib an rí thú le flúirse síochán agus neart, agus onóra.
22 Agus tá sé tar éis a chur chugam, atá ar cheann dá sclábhaithe, go bhfreagróidh mé do cheisteanna ort, agus go gcomhlíonfaidh mé do mhian uile: óir chuir tú a lorg ó mo thighearna, an rí, duine a thógfaidh tú caisleán idir an dá linn. neamh agus talamh.
23 Agus le cúnamh an Dé is Airde, agus le d'fhabhar uasal agus le cumhacht mo thiarna an rí, tógfaidh mé duit é mar is toil leat.
24 Ach, a thiarna an rí! an méid atá ráite agat innte ar chánacha na hÉigipte le trí bliana—anois is ceartas docht é cobhsaíocht ríochta, agus mura bhfuil éirim agat agus mo lámh ag tabhairt freagra ort, seolfaidh mo thiarna an rí chugat cánacha atá luaite agat.
25 Agus má fhreagróidh mé thú i do cheisteanna, fanfaidh fút gach ní a luaigh tú a chur chuig mo thiarna an rí.'
26 Agus nuair a chuala Pharaoh an chaint sin, tháinig iontas air, agus bhí sé i bponc faoi shaoirse a theangaidh agus faoi thaitneamhacht a chainte.
27 Agus dúirt an rí Pharaoh leis: 'A dhuine! cad is ainm duit?' Agus dúirt sé, 'Is é do sheirbhíseach Abiqâm, agus mé seangÚn beag de na seangáin an rí Senacherib.'
28 Agus dúirt Pharaoh leis: 'Nach raibh duine ar bith ag do thighearna ba mhó dúthracht ná tusa, gur chuir sé seangán beag chugam chun freagra a thabhairt dom agus chun comhrá a dhéanamh liom?'
29 Agus dúirt Hácár leis: 'O mo thiarna an rí! Ba mhaith liom do Dhia is Airde go gcomhlíonfainn a bhfuil ar d'intinn, óir tá Dia leis an lag chun na daoine láidre a aimhleas.'
30 Ansin d'ordaigh Pháraó go n-ullmhóidís áit chónaithe d'Abácám agus go soláthróidís dó earra, feoil agus deoch, agus gach a raibh de dhíth air.
31 Agus nuair a bhí sé críochnaithe, trí lá ina dhiaidh sin d'éadaigh Pharaoh é féin i corcra agus dearg agus shuigh ar a ríchathaoir, agus bhí a viziers go léir agus ard-uaisle a ríocht ina seasamh lena lámha crosáilte, a gcosa gar dá chéile, agus a gceann crom.
32 Agus chuir Pharaoh fios chun Abiqâm a thabhairt, agus nuair a cuireadh i láthair é, rinne sé géillsine ina láthair, agus phóg sé an talamh os a chomhair.
33 Agus dúirt an rí Pharaoh leis: 'A Abiqâm, cé mé cosúil liom? agus uaisle mo ríochta, cé leis a bhfuil siad?'
34 Agus dúirt Háír leis: 'O mo thiarna, táim cosúil leis an íol Bel, agus tá uaisle do ríochta ar nós a sheirbhísigh.'
35 Dúirt sé leis: 'Imigh, agus tar ar ais anso amárach.' Mar sin d'imigh Hácár mar a d'ordaigh an rí Pharaoh dó.
36 An lá arna mhárach chuaigh Háír i láthair Pharaoh, agus rinne sé géilleadh, agus sheas sé os comhair an rí. Agus bhí Pharaoh gléasta i ndath dearg, agus na huaisle gléasta i mbán.
37 Agus dúirt Pharaoh leis 'A Abiqâm, cé mé cosúil liom? agus uaisle mo ríochta, cé leis a bhfuil siad?'
38 Agus dúirt Abiqâm leis: 'O mo thiarna! tá tú ar nós na gréine, agus tá do shearbhóntaí cosúil lena léasacha.' Agus a dubhairt Pháraó ris, Imthigh go d'áit chónaithe, agus tar an so amáireach.
39 Ansin d'ordaigh Pharaoh dá Chúirt bán glan a chaitheamh, agus bhí Pharaoh gléasta mar iad agus shuigh ar a ríchathaoir, agus d'ordaigh sé iad a thabhairt

Háicéar. Agus chuaigh sé isteach agus shuigh síos os a chomhair.
40 Agus dúirt Pharaoh leis: ‘A Abiqâm, cé mé cosúil liom? agus a dhaoine uaisle, cé leis atá siad?'
41 Agus dúirt Abiqâm leis: ‘O mo thiarna! tá tú mar an ghealach, agus tá d'uaisle mar na pláinéid agus na réalta.' Agus a dubhairt Pháraó ris, Imthigh, agus biáidh anseo amárach.
42 Ansin d’ordaigh Pharaoh dá sheirbhísigh róbaí de dhathanna éagsúla a chaitheamh, agus chaith Pharaoh gúna veilbhit dearg, agus shuigh sé ar a ríchathaoir, agus d’ordaigh dóibh Abiqâm a thabhairt. Agus chuaigh sé isteach agus rinne sé ùmhlachd roimhe.
43 Agus dúirt sé, ‘A Abiqâm, cé mé cosúil liom? agus m'arm, cé leis a bhfuil siad?' Agus dúirt sé, ‘O mo thiarna! tá tú mar mhí Aibreáin, agus tá d'arm mar a bláthanna.'
44 Agus nuair a chuala an rí é, bhí lúcháir mhór air agus dúirt: ‘O Abiqâm! an chéad uair a rinne tú mé a chur i gcomparáid leis an idol Bel, agus mo uaisle a sheirbhíseach.
45 Agus an dara huair rinne tú mé a chur i gcomparáid leis an ghrian, agus mo uaisle i gcomparáid leis na gréine.
46 Agus an tríú huair rinne tú mé a chur i gcomparáid leis an ngealach, agus mo uaisle ar na pláinéid agus na réaltaí.
47 Agus an ceathrú huair rinne tú mé a chur i gcomparáid le mí Aibreáin, agus m'uaisle lena bláthanna. Ach anois, a Abiqâm! innis dom, do thighearna, a rí Senacherib, cé leis é? agus a uaisle, cé leis iad?'
48 Agus ghlaoigh Háír le glór ard agus dúirt: ‘Bí i bhfad uaim mo thiarna an rí a lua agus tú i do shuí ar do ríchathaoir. Ach éirigh ar do chosa go n-inseoidh mé duit cé hé mo thiarna an rí agus cé hé a uaisle.'
49 Chuir saoirse a theanga aniar aduaidh ar Pháraó agus ar a dhánacht ag freagairt. Ansin d'éirigh Pharaoh as a ríchathaoir, agus sheas sé os comhair Háicéir, agus dúirt leis, 'Inis dom anois, go dtuigfidh mé cé hé do thiarna an rí ar nós, agus a uaisle, cé hé a mhacasamhail.'
50 Agus dúirt Haiqar leis: ‘Is é mo thiarna Dia na bhflaitheas, agus is iad a uaisle na tintreach agus an toirneach, agus nuair is toil leis séideann na gaotha agus titeann an bháisteach.
51 Agus ordaíonn sé don toirneach, agus éadromaíonn sé agus báisteach, agus coinníonn sé an ghrian, agus ní thugann sé a solas, agus an ghealach agus na réaltaí, agus ní ciorcal siad.
52 Agus ordaíonn sé an stoirm, agus séideann sé agus titeann an bháisteach agus satailt sé Aibreán agus scriosann sé a bláthanna agus a tithe.'
53 Nuair a chuala Pharaoh an chaint seo, bhí sé ana-imní agus bhí fearg mhór air, agus dúirt leis: ‘A dhuine! inis dom an fhírinne, agus cuir in iúl dom cé hé tú i ndáiríre.'
54 Agus d'innis sé an fhírinne dó. 'Mise Haiqar an scríobhaí, is mó de Chomhairligh Dhíobhálacha an rí Senacherib, agus is mise a mhaighistir agus Gobharnóir a ríochta, agus a Sheansailéir.'
55 Agus a dubhairt seision ris, D'innis tú an fhírinne san abairt so. Ach chualamar trácht ar Haiqar, gur mharbh an rí Senacherib é, gidheadh is dóigh go bhfuil tú beo agus go maith.'
56 Agus dúirt Háír leis: ‘Is ea, mar sin a bhí, ach moladh do Dhia, a bhfuil a fhios aige cad atá i bhfolach, óir d'ordaigh mo thiarna an rí mé a mharú, agus chreid sé briathar na ndaoine aindiacha, ach thug an Tiarna slán mise, agus is beannaithe an té a chuireann muinín ann.'
57 Agus dúirt Pharaoh le Hácár, 'Imigh, agus beidh tú anseo amárach, agus inis dom focal nár chuala mé riamh ó m'uaisle ná ó mhuintir mo ríochta agus mo thíre.'

CAIBIDIL 6

Éiríonn leis an ruse. Freagraíonn Ahikar gach ceist ar Pharaoh. Is iad na buachaillí ar an iolair barr an lae. Nochtar éirim, mar a fhaightear go hannamh sna Scrioptúir ársa, i véarsaí 34-45.
1 Agus chuaigh Hácár go dtí a áit chónaithe, agus scríobh sé litir ag rá inti ar an gcuma so:
2 Ó Senacherib rí na hAsaíre. agus Ninebhe do Pháraó rí na hÉigipte.
3 ‘Síocháin duit, a dhearth____! agus is é an rud a chuirfimid in iúl duit leis seo go bhfuil gá ag bráthair ar a dhearth____, agus ar ríthe ar a chéile, agus is é mo dhóchas uaibh go dtabharfá naoi gcéad talann óir ar iasacht dom, mar is gá dom é chun bia a fháil cuid de na saighdiúrí, go bhféadfaidh mé é a chaitheamh orthu. Agus tar éis tamaill bhig cuirfidh mé chugat é.'
4 Ansin fillte sé an litir, agus thíolaic sé do Pháraó ar maidin í.
5 Agus nuair a chonaic sé é, bhí imní air agus dúirt sé leis, 'Go deimhin níor chuala mé a leithéid de chaint ó aon duine riamh.'
6 Ansin dúirt Háír leis: 'Go deimhin, seo fiach atá agat ar mo thiarna an rí.'
7 Agus do ghlac Pharaoh leis sin, ag rádh, A Háicear, is cosmhail thú atá macánta i seirbhís ríthe.
8 Beannaithe go raibh Dia a rinne foirfe san eagna thú agus a mhaisigh tú le fealsúnacht agus le heolas.
9 Agus anois, a Háicear, tá fós an méid atá uainn uait, go dtógfá mar chaisleán idir neamh agus talamh.'
10 Ansin dúirt Haiqar: ‘Is ionann éisteacht agus géilleadh. Tógfaidh mé caisleán duit de réir do mhianta agus do rogha; ach, O mo thiarna, ullmhaím dúinn aol agus cloch, agus cré agus oibrithe, agus tá tógálaithe oilte agam a thógfaidh duit mar is mian leat.'
11 Agus d’ullmhaigh an rí é sin go léir dó, agus chuaigh siad go háit leathan; agus tháinig Háíár agus a bhuachaillí chuige, agus thug sé na hiolair agus na hógánaigh leis; agus d'imthigh an rí agus a uaisle go léir, agus chruinnigh an chathair uile le chéile, go bhfeicfidís cad a dhéanfadh Háicír.
12 Ansin scaoil Haiqar na hiolair amach as na boscaí, agus cheangail sé na fir óga ar a ndroim, agus cheangail sé na rópaí de chosa na n-iolar, agus lig siad isteach san aer iad. Agus d'eirigheadar go h-ard, gur fhanadar idir neamh agus talamh.

13 Agus thosaigh na buachaillí ag béicíl, ag rá: 'Tabhair leat brící, beir leat cré, chun go dtógfaimid caisleán an rí, óir táimid inár seasamh díomhaoin!'
14 Agus bhí ionadh agus faitíos ar an slua, agus tháinig iontas orthu. Agus do ghabh iongnadh an rí agus a uaisle.
15 Agus thosaigh Háiár agus a sheirbhísigh ar an lucht oibre a bhualadh, agus ghlaoigh siad ar fhórsaí an rí, á rá leo: 'Tabhair chun na hoibrithe oilte a bhfuil uathu agus ná bac leo óna gcuid oibre.'
16 Agus dúirt an rí leis: 'Tá tú ar buile; cé atá in ann aon rud a thabhairt suas go dtí an fad sin?'
17 Agus dúirt Haiqar leis: 'O mo thiarna! conas a thógfaimid caisleán san aer? agus dá mbéadh mo thighearna an rí anseo, is iomaí caisleán a thógfadh sé in aon lá amháin.'
18 Agus dúirt Pharaoh leis, 'Imigh, a Háicéir, chuig do áit chónaithe, agus lig do shuí, óir thugamar suas an caisleán a thógáil, agus tar éis amárach teacht chugam.'
19 Ansin chuaigh Hácár go dtí a áit chónaithe agus lá arna mhárach tháinig sé os comhair Pháraó. Agus adubhairt Pháraó, A Háicear, cad é an sgeul atá ann i dtaobh each do thighearna? óir nuair a bhíonn sé ina chomharsanacht i dtír na hAsaíre agus Ninebhe, agus ár láracha ag éisteacht lena ghuth, chaith siad a n-óg."
20 Nuair a chuala Háír an chaint seo chuaigh sé agus ghabh sé cat, agus cheangail sé í agus thosaigh sé ar í a screadadh le screadaíl ghéar go dtí gur chuala na hÉigiptigh í, agus chuaigh siad agus d'inis siad don rí é.
21 Chuir Pharaoh fios chuige chun Háicear a thabhairt, agus dúirt leis: 'A Háicear, cad chuige a ndéanann tú spréachadh mar sin agus an beithíoch balbh sin a bhualadh?'
22 Agus a dubhairt Háír ris, A thighearna an rí! go deimhin do dhein sí gníomh gránna dhom, agus do thuill sí an drabhlás agus an tsluagadh seo, óir tug mo thighearna rí Senacherib coileach mín dhom, agus do bhí glór fíor láidir aige, agus bhí fhios aige uair an lae agus na hoidhche.
23 Agus d'éirigh an cat an oíche seo féin agus ghearr sé a cheann de agus d'imigh sé, agus mar gheall ar an ngníomh seo rinne mé an drubadh seo di.'
24 Agus dúirt Pharaoh leis: 'A Háicéar, feicim uaidh seo go léir go bhfuil tú ag dul in aois agus go bhfuil tú i do bhreitheamh, mar tá ocht bparánang seasca agus Ninebhe, agus conas a d'imigh sí an oíche seo agus ghearr sí as. ceann do choileach agus tar ar ais?'
25 Agus dúirt Háír leis: 'O mo thiarna! dá mbeadh a leithéid d'fhad idir an Éigipt agus Ninebhe, conas a chluinfeadh do láirsí nuair a thiocfadh capall mo thiarna rí agus a n-óg a chaitheamh? agus conas a shroichfeadh guth an chapaill go dtí an Éigipt?'
26 Nuair a chuala Pharaoh é sin, bhí a fhios aige go raibh freagra tugtha ag Haiqar a cheisteanna.
27 Agus dúirt Pharaoh, 'A Haiqar, ba mhaith liom tú a dhéanamh dom rópaí de ghaineamh na farraige.'
28 Agus dúirt Hácár leis: "A thiarna an rí, ordaigh dóibh rópa a thabhairt chugam as an gciste le go ndéanfainn ceann dá leithéid."
29 Ansin chuaigh Háíchár go cúl an tí, agus poill leamh i gcladach garbh na farraige, agus ghlac sé dornán gainimh ina láimh, gaineamh na farraige, agus nuair a d'éirigh an ghrian, agus chuaigh sé isteach sna poill, scaip sé. an gaineamh sa ghrian go dtí go raibh sé amhail is dá mba fite cosúil le rópaí.
30 Agus dúirt Háír: 'A ordú do do shearbhóntaí na rópaí seo a ghlacadh, agus pé uair is mian leat é, fíodóireacht mé daoibh cosúil leo.'
31 Agus dúirt Pharaoh, 'A Haiqar, tá cloch mhuilinn againn anseo agus tá sé briste agus ba mhaith liom tú a fuála suas.'
32 Ansin d'fhéach Háír air, agus fuair sé cloch eile.
33 Agus dúirt sé le Pharaoh 'O mo thiarna! Is coigreach mé: agus níl úirlis agam chun fuála.
34 Ach ba mhaith liom go n-ordóidh tú do ghréasaí dílis aill a ghearradh as an gcloch seo chun an chloch mhuilinn sin a fhuáil.'
35 Ansin rinne Pharaoh agus a uaisle go léir gáire. Agus dúirt sé, "Beannaigh an Dia is Airde, a thug an éirim agus an t-eolas seo duit."
36 Agus nuair a chonaic Pharaoh go raibh Hácár tar éis é a shárú agus a fhreagraí a thabhairt ar ais dó, tháinig lúcháir air ar ball agus d'ordaigh dóibh cánacha trí bliana a bhailiú dó, agus iad a thabhairt go Háicéar.
37 Agus bhain sé de a chuid éadaigh agus chuir sé ar Háicéar agus ar a shaighdiúirí agus ar a sheirbhísigh iad, agus thug sé costais a thurais dó.
38 Agus dúirt sé leis, 'Imigh i síocháin, a neart a thiarna agus mórtas a dhochtúirí! An bhfuil aon cheann de na Sultans agatsa? tabhair mo bheannacht do do thighearna rí Senacherib, agus abair ris mar do chuireamar bronntanais chuige, óir atá ríghthe sásta ar bheagán.'
39 Ansin d'éirigh Hácár, agus phóg sé lámha an rí Pharaoh, agus phóg sé an talamh os a chomhair, agus ghuigh sé neart agus buanseasmhacht air, agus flúirse ina chiste, agus dúirt leis: 'O mo thiarna! Guím uait nach bhfanfadh aon duine dár dtíre san Éigipt.'
40 Agus d'éirigh Pháraó agus chuir sé claí ar shráideanna na hÉigipte chun a fhógairt ar shráideanna na hÉigipte nach bhfanfadh aon duine de mhuintir Asiria nó Ninebhe i dtír na hÉigipte, ach go rachadh siad in éineacht le Hácár.
41 Ansin d'imigh Hácár agus d'fhág sé cead ón rí Pharaoh, agus chuaigh chun bealaigh ag iarraidh tír na hAsaíre agus Ninebhe; agus bhí roinnt seoda agus saibhreas mór aige.
42 Nuair a tháinig an scéala chuig an rí Senacherib go raibh Hácár ag teacht, chuaigh sé amach ina choinne agus rinne lúcháir mhór air agus ghlac leis é agus phóg sé é agus dúirt leis: 'Fáilte abhaile: a fheara! mo dhearthair Haiqâr, neart mo ríochta, agus bród mo réime.
43 Fiafraigh díom cad a bheadh agat, bíodh gur mian leat leath mo ríochta agus mo sheilbh.'
44 Ansin dúirt Haicar leis: 'O mo thiarna an rí, mair beo go deo! Déan fabhar, a thiarna an rí! go hAbú Samîk i mo láthair, mar bhí mo shaol i lámha Dé agus ina.'
45 Ansin dúirt Senacherib an rí: 'Oir thú, a Háicear, a chara! Déanfaidh mé stáisiún Abú Samîk an claíomh

níos airde ná mo Dhíríchomhairleoirí go léir agus na cinn is ansa liom.'
46 Ansin thosaigh an rí ag fiafraí de conas a d'éirigh sé le Pharaoh óna chéad teacht go dtí gur imigh sé as a láthair, agus conas a d'fhreagair sé a cheisteanna go léir, agus conas a fuair sé na cánacha uaidh, agus na hathruithe éadaí agus bronntanais.
47 Agus rinne Senacherib an rí lúcháir mhór air, agus dúirt sé le Hácár, 'Glac an méid ab fhearr leat den cháin seo, óir tá sé go léir laistigh de láimh do láimhe.'
48 Agus Haiqar lár: 'Go maire an rí go brách! Níor mhaith liom ach sábháltacht mo thighearna an rí agus buanú a mhórmhaitheasa.
49 A Thiarna! cad is féidir liom a dhéanamh le saibhreas agus a leithéid? ach má thaisbeánann tu fabhar dhom, tabhair dhom Nadan mac mo dheirfiúr, go n-íocfainn é as a ndearna sé dom, agus deonaigh dom a fhuil agus go gcoimeádfaidh mé neamhchiontach é.'
50 Agus dúirt an rí Senacherib, 'Glac leat é, thug mé duit é.' Agus do ghabh Háíár Nadán mac a dheirfiúr, agus cheangail sé a lámha le slabhraí iarainn, agus thug go dtí a áit chónaithe é, agus chuir sé geimhle trom ar a chosa, agus cheangail sé le snaidhm daingean é, agus tar éis é a cheangal mar sin chaith sé é. isteach i seomra dorcha, in aice leis an áit scoir, agus cheap Nebuhal mar fheighil air chun builín aráin agus beagán uisce a thabhairt dó gach lá.

CAIBIDIL 7

Parabail Ahikar ina gcríochnaíonn sé oideachas a nia. Cosúlachtaí buailte. Tugann Ahikar ainmneacha pictiúrtha ar an mbuachaill. Seo a chríochnaíonn scéal Ahikar.
1 Nuair a chuaigh Hácár isteach nó amach, chuir sé faitíos ar Nadan mac a dheirféar, ag rá leis go críonna:
2 'O Nadan, a ghasúir! Rinne mé gach ní atá maith agus cineálta dhuit agus thug tú luach saothair dom as é an rud atá gránna agus olc agus le marú.
3 'Ó a mhic! Deirtear sna seanfhocail: An té nach n-éisteann lena chluas, éistfidh siad le scrogall a mhuiníl.'
4 Agus dúirt Nadan, 'Cad é an fáth a bhfuil fearg ort liom?'
5 Agus dúirt Háír leis: 'Toisc gur thug mé suas thú, agus gur theagasc mé thú, agus gur thug mé onóir agus urraim duit, agus gur mhór thú, agus gur thóg mé leis an pór is fearr thú, agus gur chuir mé i mo shuí thú i m'áit le go mbeifeá i m'oidhre i m'oidhre. ar domhan, agus chaith tú mé le marú agus rinne tú aisíoc le mo scrios.
6 Ach bhí a fhios ag an Tiarna go ndearnadh éagóir orm, agus shábháil sé mé ón earraí a bhí leagtha amach agat dom, óir leighiseann an Tiarna na croíthe briste agus cuireann sé bac ar an lucht éad agus ar an uafás.
7 O mo bhuachaill! bhí tú liomsa ar nós an scairp a bhuaileann sé ar phrás é.
8 O mo bhuachaill! tá tú ar nós an ghaisce a bhí ag ithe fréamhacha na madaí, agus cuireann sé mé inniu agus amárach i bhfolach i mo fhréamhacha."
9 O mo bhuachaill! bhí tú ag an té a chonaic a chomrádaí nocht in aimsir fhuar an gheimhridh; agus do ghabh uisge fuar agus do dhoirt sé air.
10 O mo bhuachaill! tá tú mar dhuine dom a thóg cloch, agus a chaith suas chun na bhflaitheas í chun a Thiarna a chlocha léi. Agus níor bhuail an chloch, agus níor shroich sí ard go leor, ach bhí sé ina chúis le ciontacht agus peaca.
11 O mo bhuachaill! dá dtabharfá onóir dom agus meas agam agus dá éistfeá le mo bhriathra bheadh tú i m'oighre agus bheadh i gceannas ar mo thiarna.
12 A mhic! bíodh a fhios agat dá mbeadh eireaball an mhadra nó na muice deich lámha ar fad nach dtógfadh sé luach luach an chapaill fiú dá mba shíoda é.
13 O mo bhuachaill! Shíl mé gur tusa a bheadh i m'oighre ar mo bhás; agus tré do fharmad agus tré d'fhormad ba mhian leat mise do mharbhadh. Ach shaor an Tiarna mé ó do chealgacht.
14 A mhic! tá tú mar ribe do bhí orm ar an gcloich, agus tháinig gealbhan agus fuair sé an gaiste curtha suas. Agus dúirt an gealbhan leis an gaiste, "Cad a dhéanann tú anseo?" Dúirt an gaiste, "Tá mé ag guí anseo chun Dé."
15 Agus d'fhiafraigh an fuiseog de freisin, "Cad é an píosa adhmaid atá agat?" Arsa an gaiste, "Sin é an crann darach óg ar a bhfuilim ag leanamhaint i n-am urnaí."
16 Dúirt an larc: "Agus cad é an rud sin i do bhéal?" Dúirt an gaiste: "Sin é an t-arán agus biatais a iompraíonn mé do na h-ocrach go léir agus na boicht a thagann i gcóngar dom."
17 Dúirt an fuiseog: "Anois mar sin is féidir liom teacht ar aghaidh agus ithe, mar tá ocras orm?" Agus dúirt an gaiste leis, "Tar ar aghaidh." Agus tháinig an fuiseog go mb'fhéidir go n-íosfadh sé.
18 Ach d'éirigh an gaiste agus ghabh sé an fuiseog faoina mhuineál.
19 Agus d'fhreagair an fuiseog agus dúirt leis an ngaiste: "Más é sin d'arán don ocrach ní ghlacfaidh Dia le do dheirc ná le do ghníomhartha cineálta.
20 Agus más é sin do troscadh agus do ghuí, ní ghlacann Dia leat le do thrasnáil ná le d'urnaí, agus ní dhéanfaidh Dia an ní atá go maith a bhaineann leat a chomhlánú."
21 O mo bhuachaill! bhí tú liom (mar) leon a rinne cairdeas d'asal, agus an t-asal ag siúl roimh an leon ar feadh tamaill; agus lá amháin scar an leon ar an asal agus d'ith suas é.
22 O mo bhuachaill! bhí tú liomsa mar ghob sa chruithneacht, mar ní dhéanann sé aon mhaith do rud ar bith, ach creachann sé an chruithneacht agus gineann sé é.
23 O mo bhuachaill! bhí tú mar dhuine a chuir deich dtomhas cruithneachtan, agus nuair a bhí an fómhar ann, d'éirigh sé agus bhain sé é, agus garnered é, agus bhuail sé é, agus shaothraigh sé go ró-mhór é, agus ba é deich gcinn bearta, agus dúirt a mháistir leis: "O rud leisciúil! nach bhfuil tú tar éis fás agus nach bhfuil tú Laghdaigh."
24 O mo bhuachaill! tá tú mar an partridge a caitheadh isteach sa líon dom, agus ní fhéadfadh sí í féin a

shábháil, ach ghlaoigh sí amach ar na partridges, go bhféadfadh sí iad a chaitheamh léi féin sa líon.
25 A mhic! bhí tú liomsa ar nós an madra a bhí fuar agus chuaigh sé isteach i dteach an photaire chun é a theasú.
26 Agus nuair a d'éirigh sé te, thosaigh sé ag tafann os a gcomhair, agus do ruaig siad amach é agus do bhualadh é, ionas nach gcuirfeadh sé greim orthu.
27 A mhic! bhí tú liom ar nós na muice a chuaigh isteach sa dabhach te le daoine ar ardchaighdeán, agus nuair a tháinig sé amach as an folctha te, chonaic sé poll salach agus chuaigh sé síos agus wallowed ann.
28 A mhic! bhí tú liomsa ar nós an ghabhair a cheangail a chomrádaithe ar a mbealach chun na híobairt, agus níorbh fhéidir leis é féin a shábháil.
29 O mo bhuachaill! an madra nach gcothaítear óna sheilg déantar bia do chuileoga.
30 A mhic! an lámh nach n-oibreoidh agus nach dtreabhann agus a bheidh sanntach agus go seòlta, gearrfar óna ghualainn í.
31 A mhic! an tsúil nach bhfeictear solas, piocfaidh na fithich air agus spíonfaidh siad amach í.
32 O mo bhuachaill! tá tú mar chrann a raibh a chraobhacha á ngearradh agamsa, agus dúirt sé leo, "Mura mbeadh rud éigin uaim i do lámha, go deimhin ní bheadh tú in ann mé a ghearradh."
33 O mo bhuachaill! tá tú ar nós an chait a ndúirt siad leis: "Fág gadaíocht go ndéanfaimid slabhra óir duit agus go mbeimid ag ithe siúcra agus almóinní duit."
34 Agus dúirt sí, "Ní dhéanaim dearmad ar cheird m'athar agus mo mháthar."
35 A mhic! bhí tú mar an nathair ag marcaíocht ar dhroighneán nuair a bhí sé i lár abhann, agus chonaic mac tíre iad agus a dúirt, "Ainbhleacht ar aimhleas, agus déana an té is míshuaimhneach ná a threoraíonn an bheirt acu."
36 Agus dúirt an nathair leis an mac tíre, "An uain agus na gabhair agus na caoirigh a d'ith tú ar feadh do shaol, an dtabharfaidh tú ar ais chuig a n-aithreacha agus chun a dtuismitheoirí nó nach ea?"
37 Dúirt an mac tíre, "Ní hea." Agus adubhairt an nathair ris, "Sílim gur tusa dhamh féin is measa dhúinn."
38 O mo bhuachaill! bheathaigh mé thú le bia maith agus níor bheathaigh tú mé le h-arán tirim.
39 O mo bhuachaill! Thug mé uisce siúcraithe duit. ól agus síoróip mhaith, agus níor thug tú uisge dhom as an tobar le n-ól.
40 O mo bhuachaill! Theagaisg mé thú, agus thug mé suas thú, agus thochail tú ionad ceilte dom agus chuardaigh tú mé.
41 O mo bhuachaill! Thug mé suas thú leis an tógáil is fearr agus d'oiligh mé thú ar nós cedar ard; agus do casadh agus lúb tú mé.
42 O mo bhuachaill! b'é mo dhóchas fút go dtógfadh tú caisleán daingnithe dhom, go gcuirfinn folach air ó mo naimhde ann, agus go n-iompódh tusa dhom mar dhuine ag adhlacadh i ndoimhneacht an domhain; ach ghlac an Tiarna trua liom agus shaor mé ó do chealgacht.
43 O mo bhuachaill! Do mhian liom go maith thú, agus do luigh tú liom le h-olc agus le fuath, agus anois b'éigin dom do shúile do shracadh amach, agus biadh do mhadraí a dhéanamh dhuit, agus do theanga do ghearradh amach, agus do cheann a bhaint díot le faobhar an chlaímh, agus tabhair cúiteamh duit as do ghníomhartha gráiniúla.'
44 Nuair a chuala Nádán an chaint seo óna uncail Haiqar, dúirt sé: 'O m'uncail! buail liom de réir t'eolais, agus maith dom mo pheacaí, mar cé hé a pheacaigh cosúil liomsa, nó cé atá ann a mhaitheann cosúil leatsa?
45 Glac liom, a uncail! Freastalóidh mé anois i do theach, agus déanfaidh mé gríosú ar do chapaill agus scuabfaidh mé suas aoileach d'eallach, agus beathaigh do chaoirigh, mar is mise an t-olc agus is tusa an t-ionraic: is mise an ciontach agus tusa an té a dhéanann maithiúnas.'
46 Agus dúirt Háír leis: 'O mo bhuachaill! tá tú mar an crann gan toradh le hais an uisge, agus ba mhór an fonn a mháighistir é a ghearradh anuas, agus adubhairt sé ris, "Cuir go háit eile mé, agus muna n-iompóchaidh mé toradh, gearr anuas mé."
47 Agus dúirt a mháistir leis: "Níor thug tú toradh ar tú féin in aice leis an uisce, conas a iompróidh tú toradh nuair a bheidh tú in áit eile?"
48 O mo bhuachaill! is fearr seanaois an iolair ná óige na préachán.
49 O mo bhuachaill! dúirt siad leis an mac tíre, "Siúl ó na caoirigh ar eagla go ndéanfaidh a deannaigh dochar a dhéanamh duit." Agus adubhairt an mac tíre, "Is maith mo shúilibh dreoilín bainne na gcaorach."
50 O mo bhuachaill! thug siad ar an mac tíre dul ar scoil go bhféadfadh sé léamh a fhoghlaim agus dúirt siad leis, "Abair A, B." Dúirt sé, "Uan agus gabhar i mo clog"
51 O mo bhuachaill! leag siad an t-asal síos ag an mbord agus thit sé, agus thosaigh sé é féin a rolladh sa deannach agus dúirt duine, "Lig dó é féin a rolladh, mar is é a nádúr é, ní athróidh sé.
52 O mo bhuachaill! Deimhníodh an abairt a ritheann: "Má ghin tú buachaill, glaoch air do mhac, agus má thógann tú buachaill, glaoch air do sclábhaí."
53 O mo bhuachaill! an té a dhéanann maith buailfidh sé leis an mhaith; agus an té a dhéanann an t-olc buailfidh sé leis an olc, óir íocann an Tiarna le duine de réir toisí a oibre.
54 O mo bhuachaill! cad a déarfaidh mé leat níos mó ná na briathra seo? óir tá a fhios ag an Tiarna cad atá folaithe, agus tá eolas aige ar na rúndiamhra agus ar na rúin.
55 Déanfaidh sé cúiteamh díot agus tabharfaidh sé breithiúnas, idir mise agus tusa, agus tabharfaidh sé cúiteamh duit de réir do fhásaigh.'
56 Nuair a chuala Nádán an chaint sin óna uncail Háicéar, d'at suas láithreach agus d'éirigh sé mar lamhnán séidte.
57 Agus d'at a ghéaga agus a chosa, agus a chosa agus a thaobh, agus bhí sé stróicthe agus a bhroinn gort agus scaipeadh a bhroinn, agus cailleadh é, agus fuair sé bás.
58 Agus do bhí a chríoch dheiridh sin scriosta, agus chuaidh sé go hifreann. óir an té a thochail poll dá

dheartháir, tuitfidh sé ann; agus an té a shocróidh gaistí, beidh sé gafa iontu.
59 Seo mar a tharla agus (cad) a fuaireamar faoi scéal Haiqar, agus moladh do Dhia go deo. Amen, agus síocháin.
60 Críochnaíodh an croinic seo le cúnamh Dé, go n-ardófar é! Amen, Amen, Amen.